

Onu verilişlerinin maraqlı deyil, faydalı olmasının maraqlandırır. Kiminse yanında qonaq oturması namine veriliş aparmağı nə peşəkar keçmişinə, nə bugünkü statusuna, nə də yaşına yaraşdırır. Buna görə də çalışır ki, hazırladığı veriliş kiməsə fayda versin. Deyir, o gün ki hazırladığı veriliş kiməsə fayda verməyəcək, o veriliş efirdə olmayıcaq. Müsahibimiz "Media FM" radiostansiyasının seher aparıcısı və baş produksiyonu DJ Fatehdir.

- 16 yaşından radioda işe başlamışınız. Necə oldu bələ bir qərar verdiniz?

- Məktəbdə oxuyanda mütəmadi olaraq radioya qulaq asırdım. Radio məni cəlb etdi. Sonra bir gün aparıcı Rahib Azəri məni dinləyici kimi tanışıq üçün radioya dəvət etdi. Mən də böyük məməniyyətə getdim. Söhbət əsasında radioda vakanşıya olacağımı və işləmək istəsem, onlara müraciət edə biləcəyimi dedi. Bu, o vaxt mənim üçün mümkünüz görünürdü. Ümumiyyətə, həyatında aldığı ilk iş təklifi idi. Çox qısa bir müddət ərzində radioya müraciət etdib işe başlamığım inдиq qədər mənə haradasa möcüze kimi gəlir. O möcüzənin təsiri altında artıq 17 ildir radioda çalışıram.

- Heç sonradan Rahib bəylər səhbət etdi. Hansı xüsusiyyətlərinə görə 16 yaşlı oğlana inanıb işə dəvət edib. Səsinizdənmi xoşu gəlmışdı, yoxsa intellektual səviyyənizi bəyənmişdi..

- Etiraf edim ki, bu 17 il ərzində o bərədə heç düşünməmişəm. Hesab edirəm ki, indi 16-17 yaşda birisi qapımı döysə və aparıcı olmaq istədiyini dese, mən Rahib bəyin, yaxud o zaman işlədiyim radionun mənim üçün açıldığı qapıları onun üzüne aça bilərəm. Kiməsə o qədər inanmağa, etibar etməyə mənim o müdrikliyim yoxdur. Rastına çıxan insanların qarşısında mənim üçün açılan qapıların açılması lüksü yoxdur.

- Məmmədəlinin Fateha çevriləməsi tarixçəsi də maraqlıdır. Radioya ilk gəldiyinizdə Fateh texəllüsünü götürdünüz?

- Men bu gün radioda fəaliyyətə başlasaydım, yəqin ki, bunu öz adımla edəcəkdim. Amma o vaxtki təcrübəm və ağılmamı dıqtə edirdi və mən zərrə qədər də efirdə öz adımla deyil, başqa bir adla çıxış etdiyime görə peşəkar deyiləm. Mənim üçün bu, principial məsələ deyil.

- Fateh bəy, minlərlə, bəlkə də milyonlarla dinləyiciniz var. Bu qədər adama təsir etmək qüvvəsində olduğunu, bu qədər insanın sizi dinlədini bilmək necə bir hissdir?

- Çox pis hissdir. Çünkü insanı çox tez korlayır, məcrasından çıxarıır. Adice səni illərlə, həyatın boyu tanıyan insanlar - valideynlərin, dostlarının səmimi münasibətlərində öz izini qoyur. Çünkü sənə elə gəlir ki, ailə üzvlərin də dinləyicilərin qədər səndən uzaq olan adamlardır. Sən onlara müvafiq tərzdə danişa bilərsən, rəsmiyətə keçə bilərsən. Valideynlərim tez-tez bundan gileyənlərin, dostların bunu bir o qədər təqdir etmirlər. Bu peşənin insan üzərində qoydğu bir iz var ki, o, məişət səviyyəsində sənin davranışınızı deyişir. Mənim üçün ürəkaçan olmasa da, nə etməli? Bu, qaçılmazdır, təxminən daim müştəri xidmətlərində çalışan bir insanın öz ailə üzvlərinə qarşı bir az sərt davranışması kimi təbiidir.

- 7-8 ildir seher efirdəsiniz, müxtəlif adlarda seher verilişlerinə aparırsınız. Bu illər ərzində hər seher tezden durmaq və işə getmək... Arada düşünmürsünüz ki, kaş, günorta efirdə olub, çox yatardım...

- Mən axşam verilişlərini də aparmışam, günorta da efirdə olmuşam. Amma seher verilişində özümü daha yaxşı tapmışam, burada özümü daha təbii və özüm kimi hiss edirəm.

Səher tezden durmağa gəlinəcə, əvvəl-əvvəl adam çətin qalxır. 8 ilin başlanğıcında bəlkə belə fikirlər olurdu. Amma

"Bir gündə o qədər iş görürəm ki, hətta az olur"

DJ Fateh deyir ki, o gün ki hazırladığı veriliş kiməsə fayda verməyəcək, o veriliş efirdə olmayıcaq"

indi mənim həyat tərzim o qədər təbiileşib ki, hər seher saat 6-da oyanıb 8-də işdə oluram. Baxmayaraq ki evimdən işə cəmi 15 dəqiqəlik piyada yoldur. Bu iki saat mənə beynimin açılması, səhər-səhər yuxulu olmamağım üçün lazımdır. Həmin iki saatı oxumağa həsr edir, səhər verilişinə hazırlaşır. Bunların hamısı evdə baş verir. Metbuati, saytları oxuyur, ondan sonra işə yola düşürəm və saat 8-də efirdə oluram.

- **Gecəni yəqin tez yatırsınız?**

- Yox. Mən gündə 4-5 saat yatıram. Bu, mənim həyat tərzim olduğu üçün bütün səmimiyyətimlə etiraf edirəm ki, zəhmətəş adamam. Bir gün ərzində o qədər sayda iş görürəm ki, mənim üçün hətta az olur. Mən isterdim ki, bəzi müəssisələr tez bağlanmasın, bəzi insanlar işdən tez getməsin, çox çalışınlar. Sözün yaxşı mənasında düşünürəm ki, belə olan halda insanlarımıza daha çox inandığı "bərəketi qəçirmələr", ikincisi də, həyatları boyu daha çox şey etmiş olarlar. Mənim həm radioya, həm televiziya, həm kinoya vaxt çatdırmağım bircə sırrı var ki, çalışqan qarşıqa kimi işləyirəm. Düşünürəm ki, bu, həyatda daha çox şeyin dadına baxmaq, daha çox şey öyrənmək üçün ən düzgün və dürüst yoldur. Bundan o yana faydalılıq ola bilmez. Özün üçün də, ailən, yaxınların, dostların üçün də, ən əsası işə cəmiyyət üçün...

- **17 illik iş həyatınızda həm işçi, həm də müdir olmuşunuz. Hansıdan daha çox zövq almısınız?**

- Daha çox məni həyəcanlandıran mövsumi xarakter daşıyan hansısa ovqatlıdır. İldə mənim bir neçə gün televiziya verilişlərində çəkiliş günlərim olur. Bu, mənim üçün fərqli ovqatdır. Kino çəkirkir, onun ssenarisi müəyyən qədər aidiyyatım olduğu üçün yera-göye siğmayacaq qədər ləzzət alıram. Amma hər gün gördüğüm eyni işdən ləzzət alacağımı özüme təsəvvür etmirməm.

Men ləzzəti bəi az başqa şəyərənən alıram; dostlarla ünsiyyətdən, özümlə tek qalanda, valideynlərimlə istirahətə gedəndə, bacım qızları ilə vaxt keçirəndə. Düşünürəm ki, işdən ləzzət almağa başladınsa, ola vərəcəksən. İşi görmək lazımdır. Ola biler ki, mən bu məsələdə yanılıram, ola biler ki, kiminse beynindəki hansısa sözüleri başqa terminlərlə ifadə edirəm, bəlkə elə sizin soruşduğunuz hissi yaşayıram. Amma di gəl ki, mən bu na ləzzət kimi baxmırəm.

- **Çıxışlarınızın birində demişdiniz ki, Azərbaycanda düz-əməlli işləyənlərin sayı barmaqla sayılaçaq qədərdir. Niye beləyik? Xalq olaraq tənbəlik, yoxsa səbəb başqadır?**

- Təxminən eyni suali mənə bir il evvel birgə iş gördüyü müz ukraynalı rejissor həmkarımız vermişdi. O, insanlarınımızın həvəzsiz işlədiyini müşahidə etmişdi və məndən bunun səbəbini soruşdu. O zaman bir cavab tapa bilmədim. Amma son bir il ərzində anladım ki, güman ki, bizim insanlar həyatda xeyli əmək sərf etdikdən sonra tutuqları mövqə ilə razılaşa bilmirlər. Düşünürəm ki, xeyli əmək sərf etdi, pulu, canı, vaxtı getdi və bu qədər resurs sərfiyatından sonra həyatda nail olduğu şəyər onun üçün bir az ferqli görünür. Misal üçün, bizim cəmiyyətdə heç bir resurs tətbiq etmədən her şeyi olan saysız-hesabsız insan var. Bu, doğulandan imtiyazları olan, müəyyən zümrəni temsil edən adamlardır. Düşünürəm ki, bizim adamlarda bu həvəzsizlik, işə qarşı laqeydilik haradasa bu məsələdən qaynaqlana bilər. Amma gəlin bir şeyi də danıyalıq. Məsələn, mən də bu cəmiyyətdə yaşayıram, 16 yaşında hələ sürətli hüquq olmayan insanın 250 min mənatlıq maşında keçdiyini mən də müşahidə edirəm. Bunun necə baş verdiyini mənimle yanaşı, ölkənin bütün vətəndaşları bilir. Amma mən ona baxıb əlimi-qolumu sallayıb heç nə etməsəm, ruhdan düşsem, bu, mənim özümə qarşı ədaləti olmaz. Həyat bu gün 16 yaşlı oğlanın, sabah yaşı bir xanımın simasında bize qarşı bu və ya digər formada həmisiətədən hansısa addımı atırlar. İşi görəndə də, ailə quranda da, uşaq böyüdəndə də, çörək yeyəndə bələ, onun bir faydalı element kimi hesab edirəm. O ki qaldı televiziya, radio verilişlərinə, orada əlbəttə, verilişin faydalılığı olmalıdır. Sadəcə, kiminse yanında qonaq oturması namine veriliş aparmaq mənim ne peşəkar keçmişim, ne bugünkü statusuma, nə də yaşıma yaraşır. Mən bunu özüm üçün təhqiq hesab edirəm. Ona görə çalışıram ki, mənim verilişim kiməsə fayda versin və o gün ki mənim hazırladığım veriliş kiməsə fayda verməyəcək, o veriliş efirdə olmayıcaq.

siz olacaq. Sadəcə, sən bundan düzgün impuls almalısan. Başa düşmələn ki, tamam, əgər mən də olmasam, mənim həyatımın memarı kim olar? Açığını deyim, mən həyatımı hansısa dövlət məmərə, özəl şirkətə, fərdi sahibkarə, ya-xud hansısa ictimai fiqura bağlayacaq qədər səfəh deyiləm. Mən başa düşürəm ki, adını çəkdiklərim mənə kömək olısa, mane də olsa, öz həyatım özüm quracağam, gələcək həyatımın məsuliyyəti mənim cıvınlımdır, buna mən cavabdehəm. Mən heç vaxt heç kəsi günahlandırmayacaq ki, filan vəzifədədir deyə, mən həyatımda bunu edə bil-mədim. Bu, mənə görə gülməlidir.

- **Fateh bəy, son olaraq aparıcısı olduğunuz "Seçilən seher şousu"ndan danışmasaq, ədalətsizlik olur. Çox orijinal müşahibləriniz olur və onların elə yönələrə təqdim edir, elə tərəflərinə açırsınız ki, adam heç cür radionu sən-dürə bilmir. Maraqlıdır, müşahiblərinizi necə tapırsınız?**

- Etiraf edim ki, bu, tək mənim işim deyil. Bu, illərdə formalaşan komandanın əməyi idir. Əgər son mövsümən danişsaq, mən son bir ilde bir az əyləncəli yox, maarifləndirici veriliş apardığım üçün həddindən artıq özüm də narahat idim,

rəhbərliyim də başlanğıcda əmin deyildi ki, bu, bize lazımlı olan şəydir və bizim verilişə, formata uyğundurmu? Ən əsası işə, bizim dinləyicilər və sponsorlarımız arasında tərəddüdlər yaradır. Dinləyicilər düşünürdülər ki, bu, onların dinləmək istədiyi verilişdirmə? Sponsorlar isə bunun dinləyici kütłəsini cəlb edəcək, maliyyələşdirmək istədiyi veriliş olub-olmadığı barədə düşünürdülər. Bu, mənim üçün çox həssas bir mövzudur. Son illər get-gəde dəha da həssaslaşır. Əfsuslar olsun ki, Azərbaycanda və bütün dünyada bu tendensiya var. Tamaşaçı və dinləyicisi daha çox olan verilişlər özəl sektordan özüne maliyyə dəstəyi tapır. Bu isə o deməkdir ki, cəmiyyətə faydalı olan diqqətsiz qalır. Etiraf edim ki, mən öz fərdi imicim-dən və fərdi statusumdan bir növ istifadə edərək maliyyənə məhz mənim apardığım bu kimi verilişlər cəlb olunduğuna görə çox xoşbəxt. Həmin qurumların bizim verilişlərə dəstəyi sayesində Azərbaycanda maarifləndirici verilişlərin hazırlanması və efirə getməsi mümkün olur.

Verilişlərdə dəvət olunan şəxslərin maraqlılıq əmsalına gəlincə, bu, çox çətin və mürəkkəb işdir. Bu ciddi bir araşdırma tələb edir fye bir neferin, iki neferin işi deyil. Bunun üzərində mənimlə birgə çalışan həmkarları var. Başda mənim verilişimin prodüsser və redaktoru Aysu İbrahimli olmaqla, onların əməyinin nəticəsidir ki, mənə maraqlı həmsöhbətlər tapırlar və mən də əlimdən geleni edirəm ki, bu səhərbətlər faydalı olsun. Ona görə ki, insanlar həyatda faydalılıq baxımdan hansısa addımı atırlar. İşi görəndə də, ailə quranda da, uşaq böyüdəndə də, çörək yeyəndə bələ, onun bir faydalı element kimi hesab edirəm. O ki qaldı televiziya, radio verilişlərinə, orada əlbəttə, verilişin faydalılığı olmalıdır. Sadəcə, kiminse yanında qonaq oturması namine veriliş aparmaq mənim ne peşəkar keçmişim, ne bugünkü statusuma, nə də yaşıma yaraşır. Mən bunu özüm üçün təhqiq hesab edirəm. Ona görə çalışıram ki, mənim verilişim kiməsə fayda versin və o gün ki mənim hazırladığım veriliş kiməsə fayda verməyəcək, o veriliş efirdə olmayıcaq.

Lalə MUSAQIZI